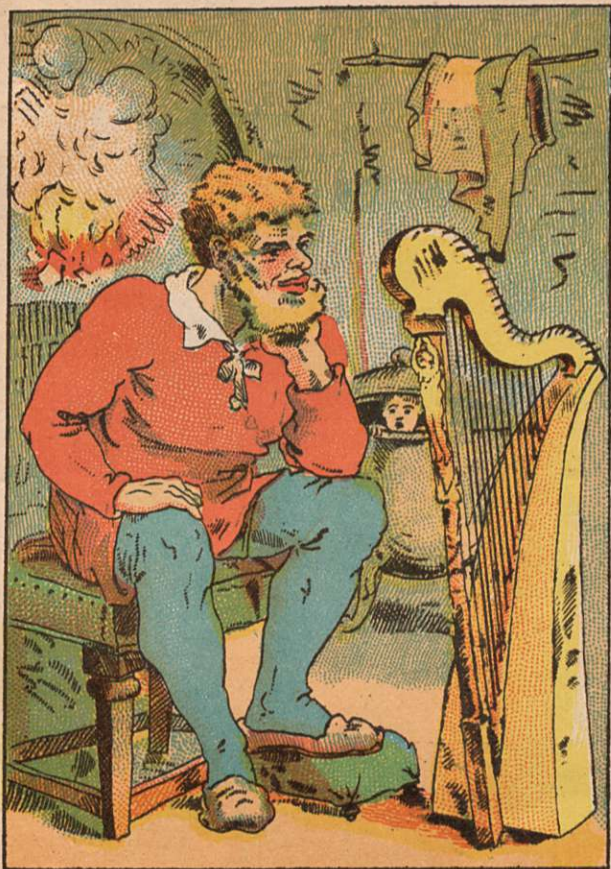

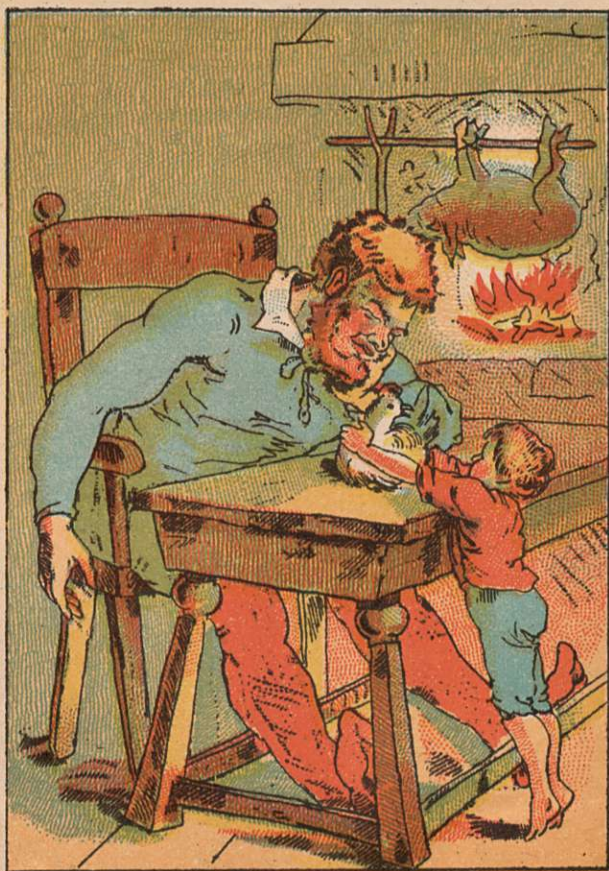
Pieniä Satuja XIX.

Wiipurissa, Clouberg ja kumpp.

Olipa kerran mies ja vaimo ja pieni poika. Vaikka he olivat köyhät, elivät he onnellisina. Heillä oli taikakannel, jolla mies aina soitteli il- tansa iloksi.

Tulipa sitten eräs ilkeä mies, jonka teki kannelta mieli. Se sai konteleen ja antoi sijaan kanan, jonka valehteli munivan kultamunan joka päivä.

Mies oli kuollut surusta. Vaimon täytyi lähettää poikansa myymään ainoa lehmänsä. Tiellä tuli pojalle vastaan hyvä haltija. Sille hän myi lehmän ja sai takaisin kanteleen.

Kun äiti näki poikansa palaavan kotia, juoksi hän ilomielin häntä vastaan. He saivat takaisin lehmänsäkin; hyvä haltija oli sen tuonut navettaan.

Poika oli saanut hyvältä haltijalta kolme jyvää.
Niistä kasvoi pihamaalle ihana puu. Sen oksilla
kulta-höyheninen lintu laulaa liverteli ilovirttä.